

РЕШЕНИЕ

№ 36672

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитрина Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Рачкова

София Тодорова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6486** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 405, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) вр. чл.
208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63в от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Т. М. Р., подадена чрез адв. М. Р., срещу Решение № 1725
от 09.05.2025 г., постановено по а.н.д. № 530/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), с което е
потвърдено Постановление от 17.12.2024 г. на прокурор при Софийска градска прокуратура
(СГП) по пр. пр. № 13533/2023 г. по описа на СГП, с което е оставена без уважение жалбата на Т.
М. Р. К. и е потвърдено постановление на СГП от 03.12.2024 г., с което ѝ е наложено
административно наказание глоба в размер на 150 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на оспореното решение, като
постановен в нарушение на материалния закон и съществени нарушение на процесуалните
законови правила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и
законосъобразност на решението на СРС.

Настоящият състав приема, че касационната жалба е депозирана в законоустановения 14-дневен
срок, от легитимирано лице имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, поради което
същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество и в рамките на задължителната касационна проверка по чл. 218, ал. 2 от
АПК във връзка с чл. 63 "в" от ЗАНН, настоящият съдебен състав намира касационната жалба за

основателна, но по различни от изложените в нея съображения.

Производството пред Софийски районен съд е образувано по реда на чл. 405, ал. 4 от Закона за съдебната власт, във връзка с жалба, подадена от Т. М. Р., чрез адв. Р., срещу постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура от 17.12.2024 г. по пр.пр. №13533/2023 г. по описа на СГП, с което е оставена без уважение жалбата й против постановление на Софийска градска прокуратура от 03.12.2024 г. и същото е потвърдено. С постановлението на Софийска градска прокуратура от 03.12.2024 г. на Т. М. Р. (инспектор при Затвор [населено място]) е наложена глоба в размер на 150 лв. на основание чл. 405, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

С оспореното решение на СРС е потвърдено постановлението на прокурор при Софийска градска прокуратура от 17.12.2024 г. по пр.пр. №13533/2023 г. по описа на СГП и преписката е върната на СГП.

За да постанови този резултата съдът е посочил, че според разпоредбата чл. 405, ал.1 ЗСВ, който не изпълни разпореждане на съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията, дадено по съответния ред въз основа на този закон, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. В тази връзка е приел, че наложената глоба е съобразена с характера на нарушението и е наложена в близък до минимален размер, поради което липсва основание за намаляването й.

Обжалваното решение е недопустимо.

Производството по чл. 405 ЗСВ съдържа специални правила относно условията и реда, както за налагане на наказания, така и относно начина на тяхното обжалване. Съгласно чл. 405, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗСВ за неизпълнение на дадено въз основа на този закон разпореждане от съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията се налага глоба от 50 до 2000 лв. В нормата на чл. 405, ал. 3 от ЗСВ е предвиден ред за оспорване на глобата - пред наложилите наказания съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията въз основа на жалба на лицето, подадена в 7-дневен срок от съобщението, който има правомощията да я отмени или измени. Решението или постановлението по жалбата подлежи на обжалване на основание чл. 405, ал. 4 ЗСВ по реда на ЗАНН.

Изложеното сочи, че цитираните норми на ЗСВ предвиждат особен ред, както с оглед органа, компетентен да налага наказанието за конкретно нарушение, така и този, който следва да извърши проверката, в различие от общата процедура по ЗАНН за налагане на административното наказание от несъдебен орган (което изисква проверка от съдебен орган по реда на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН пред районния съд, в района на който е извършено/довършено нарушението). С оглед тези специфики препращането в чл. 405, ал. 4 от ЗСВ към обжалването по ЗАНН се отнася единствено до правилата за касационното оспорване по чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, което означава, че обжалването на акта по чл. 405, ал. 3 ЗСВ се осъществява по реда на глава дванадесета от АПК пред административния съд, а не пред районен съд.

В настоящия случай прокурорът, който е постановил налагането на глобата, се е произнесъл и по жалбата на наказаното лице с Постановление от 17.12.2024 г. по пр. пр. № 13533/2023 г. по описа на СГП в производство по реда на чл. 405, ал. 3 ЗСВ. Предвид посочената по-горе специфики на производството следва извода, че обжалването на Постановление от 17.12.2024 г. по пр. пр. № 13533/2023 г. по описа на СГП следва да се осъществи по реда на глава дванадесета от АПК пред Административен съд - София-град.

В този смисъл е налице еднозначна съдебна практика на смесени петчленни състави от съдии на ВКС и ВАС, съдържаща се в определение № 72 от 13.11.2017 г., постановено по адм. дело № 60/2017 г. и цитираната в него съдебна практика, както и Решение № 7116 от 27.11.2017 г., постановено по адм. дело № 7635/2017 г. по описа на АССГ, Решение № 8278 от 11.03.2025 г.,

постановено по адм. дело № 9892/2024 г. по описа на АССГ.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 29.09.2016 г. на ВКС по тълк. дело № 1/2015 г., ОСГТК и ОСС на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, съдебен акт, постановен от съд, който не е компетентен по правилата на подведомствеността, разпределящи делата между гражданските и административните съдилища, е недопустим. В случая СРС като се е произнесъл при липса на компетентност по правилата на подведомствеността е постановил недопустим съдебен акт, който на основание чл. 221, ал. 3 АПК следва да се обезсили, а делото да се докладва на Председателя на Административен съд София-град за определяне на нов състав на случаен принцип за разглеждане и произнасяне по жалбата на Т. М. Р. К. срещу Постановление от 17.12.2024 г. на прокурор Р. Н. по пр. вх. № 13533/2023 г. по описа на Софийска градска прокуратура.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 1725 от 09.05.2025 г., постановено по НАХД № 530/2025 г. на Софийски районен съд.

Делото да се докладва на Председателя на Административен съд София-град за определяне на нов състав на случаен принцип за разглеждане и произнасяне по жалбата на Т. М. Р. К., подадена чрез адв. М. Р., срещу Постановление от 17.12.2024 г. на прокурор Р. Н. по пр. вх. № 13533/2023 г. по описа на Софийска градска прокуратура.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: